

Žáci šesté třídy se dokázali do doby 2. světové války vcítit a vytvořili tyto fiktivní příběhy.

Z deníku partyzána Luboše

5. září 1941

Naši vesnici obsadili nacisté. Jsem partyzán. Jmenuji se Luboš. Dnes v noci jsem se schoval v nedaleké stodole, bylo tam velmi dobře a útulně, pěkně jsem se přikryl slámou a usnul jsem.

6. září 1941

Ráno jsem slyšel tiché kroky, podíval jsem se škvírou a za stodolou stál Němec se samopalem. Já neměl žádné zbraně, jen malý nožík na hříby. Šel jsem za strom, srdce mi bušilo jako splašenému koni. Jakmile se Němec otočil zády, vyběhl jsem zpoza stromu. Než se stačil podívat, kdo nebo co proti němu běží, tak jsem vytáhl nožík a podřízl jsem ho pod krkem. Němec padl mrtev k zemi. Prohledal jsem ho, našel jsem u něj pistoli s názvem Parabellum P-08 Luger, samopal MP40, lékárničku, čturu, bodák, plynovou masku, 4 zásobníky se 32 patronami, 2 zásobníky do pistole, jídlo KD a spacák. Cítím se méně ohrožený, ale ne neohrožený. Poohlédl jsem se po okolí, nikdo nikde nebyl, až na velmi pěkného psa. Dal jsem mu jednu ze svých konzerv a hned jsme se skamarádili. Bude se jmenovat Rex. Dnes bylo velmi chladno, tak jsme se spolu s Rexem ukryli v té samé stodole. Vytáhl jsem si spacák. Rexovi jsem udělal pelíšek ze slámy, ale stejně v něm nespál. Vlezl si na mě a usnul. Byl to velmi náročný den, jsem velmi unavený, radši taky půjdu na kutě.

18. října 1941

Dlouho jsem nespál, protože jsem neměl čas. Došly mi náboje, tak jsem musel používat bodák, ale zase jsem nějaké náboje získal. Jeden Němec mě postřelil do ruky, myslel jsem, že zemřu, byla to nesnesitelná bolest, ale zaplatil za to svým životem. Nyní mám levou ruku v obvazu. Rex mi moc pomáhal, byli jsme jako tým, každý večer jsme se odměnili plechovkou jídla. Měli jsme ho moc. Dne 21. září nám Němci podpálili stodolu, právě tam mě postřelili. Nyní jsme schovaní v lese, udělal jsem nám větší přístřešek, potom jsem našel nějaké staré desky, tak jsem z nich udělal zdi a byl z toho malý domek. Sice ne moc pěkný, ale nám to stačilo. Udělal jsem si stojan na zbraně. Velmi se mi povedl.

19. října 1941

Dnes ráno jsem se vzbudil brzo. Šel jsem pro kameny na ohniště. Našel jsem jich devět. Řekl jsem si, že ještě jeden donesu. Nikde blízko nebyl žádný vhodný, tak jsem se šel podívat dál. Slyšel jsem praskání větví spadané ze stromů. Najednou někdo hodil plynový granát, rychle se z něho vypustil plyn. Nasadil jsem si rychle plynovou masku a šel jsem za strom. Jakmile se kouř rozplynul, uviděl jsem postavu bez vybavení, měla jen Parabellum P-08 Luger. Zamířil jsem na ni a ona vykřikla „Nestřílejí!“ Sklopil jsem zbraň a postava přišla za mnou. „Jmenuji se Tomáš a jsem partyzán jako ty.“ Podali jsme si ruce „Mír?“ „Ano,“ odpověděl. Zeptal se mě, jestli by mohl zůstat. Já jsem mu řekl: „Každá

Filip Gašparik, 6. třída

pomoc dobrá.“ Otevřel jsem mu dveře od naší malé chatrče. Rex ho hned přivítal ve dveřích. Tomáš šel najít dřevo na oheň, já jsem sehnal suché listí. „Nemáš sirky?“ zeptal jsem se ho.

„Ano,“ řekl. Škrtl a ohýnek už plápolal.

„Jo a promiň za ten granát“.

„To je dobré,“ řekl jsem.

Dnes v noci byla obzvlášť zima. Štěstí, že jsme měli oheň. „Přiložíš, Tomáši?“

„Jo,“ řekl. Rozdělali jsme si spacák a usnuli.

20. října 1941

Vzbudily mě výstřely. Nevím, co se bude dít, napíšu až odpoledne...